NR INW.
1043
R 323

R 323/M

Moniuszko Stanisław

Paria, opera w 3 aktach z prologiem, libr. Jan Chęciński wg tragedii Casimire Delavigne'a.

Fragment: akt 2 scena 4: Aria Neali

Partytura (głos, fortepian)

Autograf. [ok. 1869]

Księga VI, k. 68-69.

R 325
V mu 1043

52 g)

Arja Nenton

2 op. Tarja.

Part. felt.

68

f Lento. più f Recit.

Pa- ri- a! On Pa- ria! ch! cisnej ~~biedne~~ ~~rzesz~~ cisnej biedne

me — je! niech idzie z na — mi ta — jemni — ca w grób. Szczęścia co
Wi — ec

w ja — snej zabły — ka ich — kiar — ce Do — ią z rorke — mą w mi — to — ści

a tempo

Stóp Smutja się Bo — ga grozna wi — dzia — dła, znika — ją jasnej
Oh niechaj przyrosłoś zachmurza li — ca, los niechaj zsy — ła

pp. tremolando.

przyrosłoś sny! Na gromami grom Sędziych na drzè — — — i guiarda pobladła, e — cho przeklestwom po-
niech pada — ją — ca śmierci śreni — ca moim i jego za=

nu — za Bożą Świat nie tka — ga — ne wskazuje prawa co nieznawi — ści
ga — ną ludziom. Dla mej mi — ło — ści wszystko ciężnionom ją źródło w niebie;

a ja

i cierpień chcę tam szukać ja pod ręką cała ja — ga Dłoń zemsty krwawą a
pieśń kona ja — ca z ostatnim tchnieniem za

ver — ce wo — ła: ja ko — cham Ko — cham go a se — ne ine
wo — ła jeszcze: me serce za —

2 Znowu ja

1ma

wo — ła ja ko — cham go.
Ko cham

ff

2da

wo — ła ja ko — cham go.

69

f Lento. più f Rit.

Pa-ri-a! Or Pa-ria! oh! cisnej ~~biedne~~ cisnij biedne

ma — je! niech idzie z na — mi ta — jemni — ca w pół. Szczęścia co

wja — snej zabły — dło ir — kiar — e dło — ią z rosze — nią w mi — to — ści

a tempo

Stóp Słońca swą Dec — lan groźna wi — dzia — dła, znikc — ją jasnej

Oh niechaj przysłoni zachmurza li — ca, los niechaj zsy — ła

pp. tremolando.

przysłoni sny! ~~Wszystkich~~ nadzie — — — i — gwiazda pobladła, e — cho przeklętych pomp —

za grobem grom niech pala — ją — ca śmierci ireni — ca moim i jego za —

nu — to Dżżżż świat niełas — ga — ne wskazuje prawa — ca nienawi — ści

ga — dą dniom. Dla mej mi — ło — ści wszystkie ciężkie dni jak źródło w nocy

a ya

i cierpień chcą tam dążą ja pa — dą ziścić się — ga Dłoń zemsty krwawą a

pełni kona ją — ca z ostatnim tchnieniem za

ser — ce wo — ła: ja ko — cham Ko — cham go a se — ne ine

wo — ła jezus: ma serce za —

2 Zawsze ja

1ma

wo — ła ja ko — cham go.

Ko cham

ko — — cham go.

4